

Ovaj Aćimovićev film bolji je od prvijenca 'Je li jasno, prijatelju?'

Piše **Jurica Pavičić**

Scenaristica filma Tanja te njen brat i redatelj Dejan Aćimović vode nas u multinacionalnu Hercegovinu 1970. Jugoslavija je postala košarkaški prvak svijeta, a hrvatsko proljeće je na pomolu.

Devetogodišnji junak (izvrsni

PULA FILM FESTIVAL Prikazan vrlo solidan 'Moram spavat, anđele' Dejana i Tanje Aćimović

SASVIM ZGODNA PRIČA O BRAKU IZ SEDAMDESETIH

'Moram spavat, anđele' još je jedan u nizu filmova nastalih u posljednjoj dekadi koji se bave svakodnevnim životom u komunističkoj Jugoslaviji

Karlo Barbarić odrasta između oca liječnika (Goran Grgić) i obitelji posvećene majke (Nataša Dorčić). Dječaka većim dijelom podiže baka, pravoslavna vjernica (Vera Zima), te djed, partizanski veteran. Otac je Hrvat kojem su partizani pak ubili oca, a druga se baka (Neva Rošić) ne može pomiriti što je se njen idealni sin priženio kod "crvenih" i Srba.

Sve te političke i etničke razmirice, međutim, kod Aćimovića su tek diskretno naznačeni podtekst, a prava kičma filma je posve intimistička: sudbina dječaka koji teško prihvaća razvod, a potom i bolest i smrt majke. Ipak, tijekom gledanja, mnogo će puta zasmetati redateljske, a češće i scenarijske rogovatnosti, raskadrirana mjesta, preliterarne

dijaloge i dramaturške probleme. Tijekom većeg dijela film pati od klasičnih mana dramskih kronika koje prate puno likova kroz dugo vrijeme. Film nikako da se fokusira na jedan dramski čvor, a scenaristica i redatelj kao da su htjeli u film utrpati što više retro-motiva, od FK Velež do Bajadera i od sličica Fudbaleri i timovi do Stripoteke.

Film naglo postaje mnogo bolji u drugom dijelu, kad se konačno hvata jedne točke - majčine bolesti. Tada "Moram spavat, an-

đele" postaje sasvim zgodna ljubavna priča o jednom braku koji je mogao biti sretan, a nije bio. Ukratko, film Dejana Aćimovića mnogo je bolji od njegove prethodne zatvorske drame "Je li jasno, prijatelju?".

Bolji je i od većine hrvatski "jugo-retro" naslova, uključujući i precijenjenu "Kraljicu noći". Riječ je o pristojnom filmu koji nema mnogo izuzetnih vrлина, a ima možda samo jednu veću manu: filmova poput ovog vidjeli smo ja-ko mnogo.